

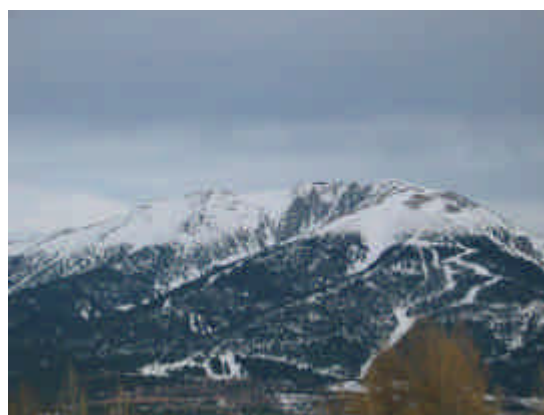

3r. trimestre curs 2005-2006

Nº 43

INTERCANVI A FONT ROMEU

QUINA FESTA LA DE SANT JORDI !

VIATGE A ITÀLIA: UNA EXPERIÈNCIA INOBLIDABLE

LES NOVES TECNOLOGIES A L'INSTITUT

ELS ESPORTISTES DE L'IES

EL NOSTRE BARRI

I MOLTES COSES MÉS . . .

Consell de Redacció

Marta Cirre
Miriam López
Daniela Acosta
Sílvia Méndez
Lorena Pérez
Sònia Prieto
Tania Ruiz
Estefania Avila
Irene Jodaar
Sandra Soto
Laura Torres
Marta Cívico
Héctor Corrales
Noelia Garcia
Amanda Garcia
Anabel González
Ana Marin

Editorial

Amb l'estiu arriba l'última trimestral d'aquest curs 2005-2006, un curs marcat principalment per les obres a l'institut, la qual cosa s'ha vist reflectida en tots els números de la revista.

En aquest exemplar hi trobareu entrevistes i reportatges sobre temes de l'institut, de Sabadell i del món. A part de les seccions de cultura, ràdio i televisió o esports habituals, en aquest últim número hi hem afegit una secció de propostes interessants per fer durant aquestes vacances d'estiu.

També volem agrair la col·laboració a tots els alumnes i professors que heu participat d'una manera o una altra a fer possible la trimestral.

Bones vacances a tothom.

Institut: viatges i altres activitats

UN INTERCANVI D'ALLÒ MÉS ANIMAT!

Noelia García, Héctor Corrales

El dia 27 de març els alumnes del crèdit variable de francès segona llengua van anar a Font Romeu (França) d'intercanvi. Agafaren dos trens fins arribar a Puigcerdà. Les professores

que els acompanyaren durant el viatge van ser la professora de francès Mercè Jover i la professora de català Assum Costa. La primera nit, es van allotjar a la residència de l'institut on les habitacions eren individuals. L'endemà a la tarda, cadascú va anar a casa del seu corresponent. Conjuntament, van realitzar diverses activitats: visita al parc d'animals dels Angles, a la ciutadella de Mont-lluís, i al poble on estaven. També anaren a patinar a la pista de gel amb els companys francesos. Durant l'horari escolar, els alumnes del nostre institut restaren a l'aula amb els altres alumnes i van fer classe normal. Alguns, el dijous a la tarda jugaren a la bolera. El

divendres després de dinar al menjador de l'institut ens vam acomiadar i tornàrem a Sabadell. El dimecres dia 19 d'abril, els alumnes d'allà van venir a la nostra ciutat. En arribar, el primer que visitaren va ser el centre de Sabadell. Els alumnes del nostre institut i els professors encarregats de l'intercanvi els acompanyaren. Dijous al matí van fer classe normal i a la tarda van anar a l'observatori. Després, anaren de botigues i a sopar al Viena. El divendres, després l'acte literari marxaren cap al seu poble.

Els alumnes de Font Romeu tornen molt contents després de visitar Sabadell.

Tots estan molt contents amb aquest viatge, els ha agradat molt Sabadell i a alguns no els hi faria res deixar el seu poble per venir a la nostra ciutat a viure. El que més els ha agradat han estat les botigues, ja que n'hi ha moltes. Pensen que els costums són molt diferents pel que fa als horaris.

Tot ha estat com els alumnes de Sabadell pensaven.

Per part dels alumnes del nostre institut, tot ha estat un èxit encara que hi havia costums d'allà als quals no es s'han acabat d'acostumar: el menjar no els ha agradat gaire ja que posaven massa formatge. També anaven a dormir massa aviat, el pati era molt curt i no hi havia res per fer... Tota la resta va estar molt bé. Tots pensen que les famílies els tractaren molt bé.

VIATGE A ITÀLIA: UNA EXPERIÈNCIA INOBLIDABLE

Noelia García, Anabel González, Marta Cirre

El mateix dia 27 de març els alumnes de 4t d'ESO van marxar cap a Itàlia a dos quarts de set. Agafaren l'autocar per anar-hi. Allà van estar 4 dies i van anar a diferents ciutats: Pisa, Florència, Venècia i Verona. Els professors que els van acompanyar van ser: Encarna Ciurineta, Carme Candel, Antoni Fondón i Ampar. Les habitacions de l'hotel no podien ser mixtes i eren per a tres o quatre persones. A la majoria dels alumnes els va agradar el menjar que feien en aquest país. La gent que hi havia era molt agradable encara que també n'hi havia d'altra que no ho era tant. El divendres dia 31 cap a les nou del vespre van agafar el vaixell per tornar a Sabadell i van arribar a les quatre de la tarda del dia següent.

QUINA FESTA LA DE SANT JORDI!!!

Estefania Àvila, Miriam López

El divendres dia 21 d'Abril al nostre institut es va celebrar el dia de Sant Jordi.

Hi havia una sèrie de tallers en els quals es feien diferents activitats perquè els alumnes passessin una bona estona com per exemple:

- relaxació
- massatges
- bàsquet
- punts de llibre amb flors seques
- fabricació de canapès
- escacs
- passejada amb bicicleta.

Hi participaren alumnes de primer cicle, segon cicle, batxillerat, cicles formatius i els alumnes francesos de Font Romeu, alguns dels quals van guanyar premis.

L'acte de Sant Jordi es va fer sobre l'exili, per això al vestíbul hi havia paraules relacionades amb aquest tema. L'acte es va realitzar al gimnàs ja que al centre cívic hi va haver problemes elèctrics. Però tot i així, va sortir bé.

Es van projectar biografies i textos d'escriptors exiliats catalans, castellans, anglesos i francesos.

Els de 1r d'eso van representar poemes del llibre "El Bestiari" de Pere Quart ja que va ser un dels autors sabadellencs que es va haver d'exiliar a causa de la guerra civil. Els alumnes de 2n d'eso van recitar el poema "Corrandes d'exili" també de Pere Quart. També van llegir diferents textos sobre l'exili. Hi va haver el lliurament de premis per a les millors obres presentades de poesia, prosa i còmic, aquest any en un nou format a través d'Internet. Si voleu saber quines van ser les obres guanyadores podeu consultar-ho a

<http://ies-sabadell.xtec.net/tic/sjordi/guanyadores.htm>.

També es van donar els premis als alumnes de segon cicle i batxillerat que van guanyar les proves cangurs.

Els alumnes de batxillerat van llegir un conte de Pere Calders. Al final de l'acte alguns alumnes de 4t van cantar un poema de Narcís Comadira, musicat per Miguel Póveda.

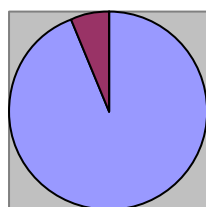

LES NOVES TECNOLOGIES A L'INSTITUT

Irene Jodar, Sílvia Méndez i Marta Cívico

En el món en què vivim sembla imprescindible disposar i utilitzar les noves tecnologies. Tot i que l'Internet, l'MP3, el mòbil i altres invents tecnològics són molt recents, ens sembla increïble que haguem pogut viure sense aquests durant tant de temps. Som a l'era de la tecnologia, o al menys això diuen. Això és així en el nostre institut? Realment utilitzem totes aquestes eines de manera habitual tant alumnes com professors? Totes aquestes preguntes les intentarem respondre a partir d'una enquesta que hem passat a alumnes i professors.

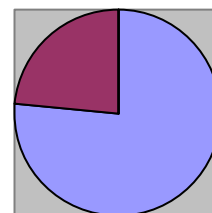
L'ordinador és imprescindible per als alumnes

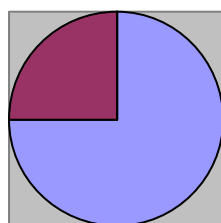
■ SÍ
■ NO

La majoria d'alumnes diuen que és necessari l'ordinador a l'hora de treballar, ja que els professors els demanen treballs, per això el 93,75 % en tenen a casa.

El 76,47 % diu que té Internet, ja que és molt útil per fer treballs escolars o també per activitats d'oci. El 75% dels enquestats que responen que no tenen Internet afirmen que en voldrien tenir.

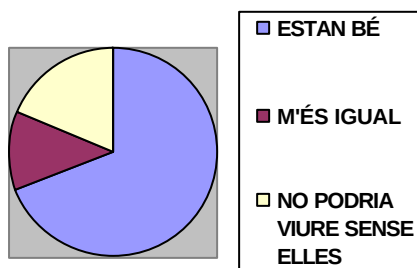
■ SÍ
■ NO

■ SÍ
■ NO

Els 75% dels alumnes ens diu que sí a la pregunta: tens MP3? Suposem que contesten que sí perquè els agrada la música i per això l'utilitzen.

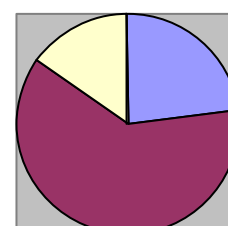
El 25% dels enquestats respon que té mòbil, ja que és una eina imprescindible per comunicar-se amb la família i els amics.

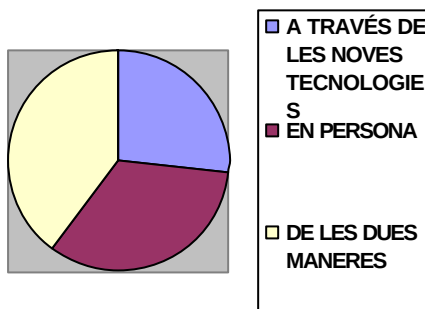
■ ESTAN BÉ
■ M'ÉS IGUAL
■ NO PODRIA VIURE SENSE ELLES

A la pregunta: Què en penses de les noves tecnologies? El 68,75% ha contestat que pensen que estan bé, el 12,5% els és igual i el 18,75% no podria viure sense elles.

El 23,07% dels alumnes de l'IES Sabadell han contestat que compren les noves tecnologies quan surten, possiblement ho fan per aprofitar-les, o bé, per estar a la moda. El 61,53% diuen que s'esperen que baixin de preu i el 15,38% no les compren mai.

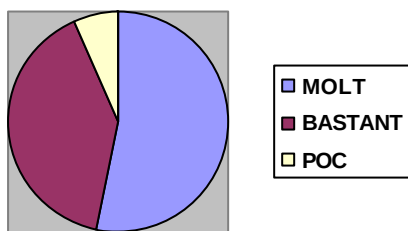
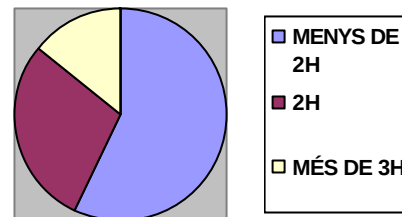

■ QUAN SURTEN
■ M'ESPERO
■ NO LES COMPRO

El 26,66% dels enquestats han contestat que es comuniquen més a través de les noves tecnologies que en persona, potser perquè són tímids i els fa vergonya parlar sobre segons quins temes. El 33,33% ha respost que es comunica més en persona que amb les noves tecnologies i el 40% ha contestat que es comunica de les dues maneres.

El 57,14% dels alumnes diu que passa menys de 2h davant l'ordinador al dia, ja que tenen altres coses a fer. El 28,57% diu que passen 2h a l'ordinador al dia, potser perquè fan treballs o deures per l'escola o fan activitats d'oci. El 7,14% diu que passa més de 3h davant de l'ordinador (són uns viciats!).

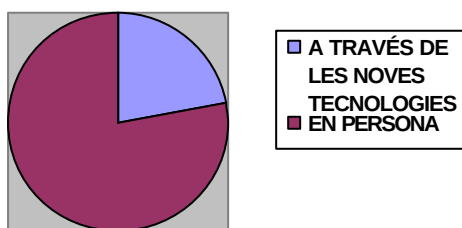
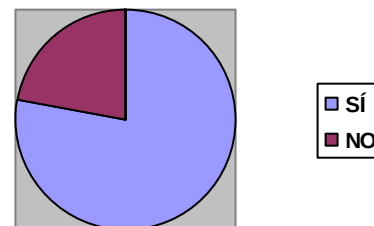

El 53,33% dels enquestats respon que saben utilitzar molt bé les noves tecnologies. El 40% diu que les sap utilitzar bastant i el 6,66% diu que en sap poc, potser perquè fa poc que han començat a utilitzar les noves tecnologies i necessiten ajuda. Però amb el temps seran uns cracks.

Només l'11,11% dels professors tenen MP3

Tots els professors enquestats de l'IES Sabadell contesten que tenen ordinador. Ho complementen amb la connexió a Internet que té el 77,78% dels professors.

L'11,11% dels enquestats té MP3, l'utilitzen per guardar dades i escoltar la seva música preferida i el 77,78% dels professors han respost que tenen mòbil.

El 100% dels professors enquestats responen que les noves tecnologies estan bé. Els hi són útils a l'hora de treballar. També tots els que van ser enquestats s'esperen a comprar les noves tecnologies ja que són molt cares.

El 22,2% es comunica més a través de les noves tecnologies tot i que la resta (77,78%) ho fa en persona.

El 88,88% passen menys de 2hores davant l'ordinador al dia, mentre que l'11,12% passa 3 hores a l'ordinador. A la pregunta "Saps utilitzar les noves tecnologies?" el 22,22% respon que molt, el 66,66% diu que bastant, mentre que un 11,12% diu que poc.

En conclusió, podem acabar dient que els professors tenen menys aparells tecnològics que els alumnes. Els alumnes utilitzen més les noves tecnologies a l'hora de comunicar-se que els professors. El MP3 l'utilitzen més els alumnes que els professors, per guardar dades i escoltar les seves cançons preferides on vulguin.

Institut. Entrevistes

ELS ESPORTISTES DE L'IES

Laura Torres, Sandra Soto, Miriam López, Ana Marín, Marta Cirre

Hem fet tres entrevistes a tres alumnes del nostre institut que dediquen el seu temps lliure a practicar l'esport que els agrada i aconsegueixen molts bons resultats.

ANTONIO MONSERRAT. JUGADOR DEL F.C.BARCELONA

És un noi de 1r A molt rialler. Ens ha causat la impressió que té moltes ganes de jugar i que encara no està gaire acostumat que li facin entrevistes; si arriba lluny s'hi haurà d'acostumar. Aquestes han estat les seves respostes:

1. Amb quants anys vas començar a jugar futbol?

Vaig començar a jugar amb 5 anys.

2. De gran t'agradaria ser futbolista?

Sí que m'agradaria.

3. Què consideres el futbol, una professió o un entreteniment?

Un entreteniment.

4. Quan vas començar a jugar amb el Barça?

Aquest any.

5. Quantes hores entrenes a la setmana? Quins dies?

Entreno 4 hores a la setmana, tots els dies menys els caps de setmana i els dimecres.

6. Tots els que jugueu sou de la mateixa edat? Quines edats teniu?

Alguns. Aproximadament tots tenim 13 anys.

7. Et perjudica jugar al futbol amb els estudis? Treus bones notes?

Crec que no em perjudica gaire. Les meves notes no són dolentes.

8. El futbol et manté gaire temps ocupat o encara tens temps lliure per sortir amb els amics?

No em manté gaire temps ocupat.

SERGI MARTÍNEZ. JUGADOR DE PING-PONG DE L'EQUIP ELS FALCONS.

És un noi de 2n C. Es va mostrar una mica espantat quan li vam proposar fer-li una entrevista.

Va ser bastant tímid, i rialler durant tota l'estona, i no va tenir cap problema a respondre les nostres preguntes.

1. Per què vas començar a jugar a ping-pong i quants anys tenies?

Perquè m'agradava. Vaig començar amb 11 anys.

2. En quin equip jugues?

Als falcons.

3. Alguna vegada has pensat a deixar-ho? Per què?

Sí, perquè a vegades m'avorreix.

4. Explica'ns alguna anècdota interessant que t'hagi passat durant un partit.

En un partit un jugador li va estampar una pala al cap de l'àrbitre.

5. Quin premi vas guanyar i com et vas sentir al rebre'l?

Els més importants: campió d'Espanya per equips i subcampió d'Espanya individual. Em vaig sentir emocionat.

6. Quan siguis gran t'agradaria continuar jugant en competicions o només com a hobby?

M'agradaria continuar jugant en competicions.

LAURA SÁNCHEZ. FA GIMNÀSTICA RÍTMICA.

És una noia riallera, amable i divertida. Durant l'entrevista ha estat molt simpàtica, i ha contestat les nostres preguntes amb molt de gust.

1. Amb quants anys vas començar?

Vaig començar quan jo tenia sis anys.

2. Com et va començar a agradar aquest esport?

Perquè em va agradar molt el fet de combinar la música, el ballet i la flexibilitat amb aparells com la pilota, la cinta, les masses...

3. Quantes hores diàries hi dediques?

Hi dedico sis dies a la setmana, tres hores cada dia. En total són divuit hores setmanals.

4. Què és el que més t'agrada d'aquest esport?

No hi ha res que no m'agradi d'aquest esport.

5. Tens temps d'estudiar i fer deures?

Sí, arriba un dia que es fa com rutinari el fet de combinar l'esport amb l'escola, si no tingués la rítmica és faria més difícil dur a terme la feina de l'escola.

6. Has guanyat algun trofeu o medalla?

Sí. Aquest any he quedat tercera de Catalunya a nivell federat i en premis anteriors havia quedat primera de Sabadell, de Barcelona, de Catalunya, d'Andorra i quarta d'Astúries i d'Espanya en conjunts. També hem quedat primeres de Catalunya a nivell federat en conjunt.

TANIA RUIZ. FA JAZZ I ÉS CHEEARLIDER.

És una noia baixa, extrovertida i simpàtica. Va a 3rC, es va proclamar campiona de cheearlider en la categoria de 10-15 anys. Està molt contenta i orgullosa del seu premi, va estar encantada de contestar les nostres preguntes:

1. Amb quants anys vas començar a ballar?

Amb tres anys.

2. Què és el que menys t'agrada?

Els escalfaments.

3. Quantes hores diàries hi dediques?

Els dissabtes al matí i alguns diumenges.

4. Què és el que més t'agrada?

Les coreografies que muntem.

5. Què és el que més et costa?

Res, em concentro molt i ho agafo tot de seguida.

6. Què és el que menys et costa?

Fer l'espagat amb la cama dreta.

7. Has guanyat algun trofeu o medalla?

Una medalla per haver guanyat un campionat d'Espanya i un trofeu per l'escola.

10 PREGUNTES A L'ANNA

Anabel González, Laura Torres i Lorena Pérez

L'Anna López és una professora de plàstica i tutora de 3r C, aquest és el primer any que està a l'IES Sabadell. És una professora simpàtica i bastant estricta. Vam fer-li l'entrevista als mòduls. Estava bastant contenta i molt predisposada a respondre'ns les nostres preguntes.

1. Quin és el teu menjar preferit?

Òstima, el marisc.

2. Una pel·lícula que t'hagi agradat molt.

El nom de la rosa.

3. Què t'emportaries a una illa deserta?

Ui! La meva filla, pastilles per potabilitzar l'aigua i un ganivet.

4. Quina música t'agrada més?

El jazz.

5. Explica'ns alguna anècdota teva.

Quan era jove vaig anar a viure a un pis d'estudiants, i jo vaig dir que m'encarregaria de netejar la casa però que no cuinaria perquè no en sabia. Un dia em trobava malament, no hi havia ningú a casa i em venia de gust arròs. Jo vaig pensar que no seria gens difícil i vaig posar l'arròs tal i com venia a la bossa a una cassola sense sal, ni oli, ni res, només aigua. Vaig agafar una cullera de plàstic i vaig començar a remenar, de manera que la cullera es va desfer a l'aigua i vaig haver de ficar-me al llit amb només una pastilla perquè l'arròs no me'l vaig poder menjar (rialles).

6. Què faries si et toqués la loteria?

Em dedicaria a fer obra artística, i una part la donaria per alguna organització d'ajuda al tercer món.

7. Digues un lloc on t'agradaria anar de viatge.

Burkina Faso.

8. Explica'ns un acudit que t'hagi fet riure.

No, sóc molt dolenta amb els acudits. Ric molt en el moment però després se m'obliden.

9. Et faries algun tatuatge o algun piercing? On?

Sí, un tatuatge al turmell.

10. T'han fet alguna vegada una broma els alumnes? Quina?

Bromes no, però de vegades m'han fet caricatures. ☺

LA VEU DE L'EXPERIÈNCIA

Estefania Àvila, Sònia Prieto i Miriam López

Mitjançant aquesta entrevista a dos alumnes de batxillerat, la Laia Prieto i l'Alex Milan, volem conèixer les curiositats i experiències viscudes. Qui pot conèixer millor l'institut que una persona que ha passat sis anys aquí?

1. Recordes el teu primer dia d'institut? Quina impressió et va causar? S'ha fet realitat aquesta primera impressió o ha canviat molt?

LAIA: Sí, el recordo molt bé. Vaig trobar l'institut molt gran i molt diferent a l'escola de primària d'on venia. Sí, segueixo pensant que és gran i bastant diferent a l'escola pel que fa als passadissos i a la distribució de les aules.

ALEX: Sí, el recordo. La impressió que em va causar va ser de felicitat i de por al mateix temps, i això ha canviat moltíssim.

2. Vas seguir anant amb els amics que tenies a l'escola o vas fer-ne de nous?

LAIA: Al principi, vaig seguir anant amb els mateixos, però més tard vaig conèixer gent nova i vaig canviar d'amics.

ALEX: La veritat és que en aquells temps vaig mantenir unes relacions molt àmplies i inestables.

3. Recordes alguna anècdota que mai oblidaràs?

LAIA: Doncs... en recordo una no massa agradable, que ens va passar a tercer d'ESO, quan una noia de la meva classe, mentre estàvem jugant als vestidors de gimnàstica, tancant la porta, i fent força uns nois per fora, es va tallar un dit i van haver de dur-la a l'hospital.

ALEX: Sí, quan de vint-i-quatre persones que érem a classe a l'últim curs de l'ESO, van aprovar sis persones.

4. Quin va ser l'any més difícil per tu?

LAIA: Doncs aquest! Segon de batxillerat.

ALEX: L'any més difícil va ser entre segon d'ESO i tercer.

5. Quins projectes tens per quan acabis segon de batxillerat?

LAIA: Primer aprovar la selectivitat i intentar entrar a la universitat per fer la carrera d'ADE i després la d'estudis sobre l'Àsia Oriental.

ALEX: La veritat que moltíssims projectes. Un d'ells seria almenys una carrera universitària.

6. Creus que la teva manera de pensar ha variat molt des del primer curs fins ara? Com pensaves abans? Com veus les coses ara?

LAIA: Moltíssim. Veia les coses d'una altra manera, però això li passa a tothom, quan creixes les prioritats a la teva vida canvien.

ALEX: La veritat és que sí que he canviat molt, crec que ara sóc una mica més pessimista ja que el batxillerat crema molt psicològicament.

Abans tenia les coses molt clares però les notes condicionen el teu futur ja que a vegades no arriba la nota mitjana per estudiar el que t'agrada.

7. Ens podries explicar com va anar el treball de recerca? Va ser difícil triar un tema? En què consisteix?

LAIA: El treball de recerca va anar força bé, no ens va resultar massa difícil, el que potser vam trobar més complicat va ser a l'hora de seleccionar la informació vàlida i

adequada d'entre tota la que teníem. El treball de recerca és un treball en el qual has de fer una recerca sobre un tema, redactar-lo (agafant informació de diverses fonts) en una memòria escrita i exposar-lo oralment amb el suport gràfic d'un power point davant els teus companys i un jurat format per professors.

ALEX: El meu treball de recerca va anar molt bé, vaig treure excel·lent com a nota final i va ser un treball molt dur ja que el vaig fer sol. El meu tema no va ser difícil, ho vaig saber des de quart d'ESO. El treball de recerca consisteix elaborar una petita recerca d'un tema que t'agrada.

8. Et fa rabia que arreglin l'institut ara que marxes?

LAIA: No, m'és igual. Crec que ha estat divertit això d'estar canviant cada trimestre de classe.

ALEX: La veritat és que no perquè fa poc que estic en aquest institut però és molt incòmode haver patit els canvis constants d'aula.

Institut: La mirada dels estudiants

LES GUIXETES DE L'INSTITUT

Héctor Corrales

Per què hem de pagar per les guixetes de l'institut? Se suposa que aquestes guixetes són un servei per als alumnes del centre per tal que puguem desplaçar-nos per l'institut d'una manera més còmoda, no? Perquè si no paguem una guixeta hem d'anar carregats amb una motxilla plena de llibres i llibretes que ens destrossa l'esquena i l'hem de portar amunt i avall com mules per tot l'institut.

Jo penso que les guixetes haurien de ser gratuïtes per tal que hi puguem accedir tots els alumnes del centre per poder desplaçar-nos per l'institut d'una manera còmoda i ràpida, sense la necessitat de gastar-nos els nostres diners.

CLASSES A LA TARDA

Noelia Garcia

Per què hi ha instituts que a la tarda no fan classe cap dels cinc dies de la setmana? Creieu que és just? A comunitats autònomes com Andalusia o Múrcia, la jornada escolar finalitza el migdia, en canvi, nosaltres hem de venir a la tarda!!

No seria millor aprofitar aquestes poques hores d'estudi per practicar algun esport o realitzar alguna activitat cultural? A més a més, penseu que amb tants deures ens queda temps lliure? És veritat que tenim una edat en què és important la formació acadèmica, però, i la diversió?

Els joves necessitem esbargir-nos una mica de l'estudi, poder sortir amb els amics... i no pensar que estarem tota la tarda fent deures, preparant exàmens o elaborant treballs.

Penseu que és possible posar-se d'acord amb la Generalitat? Si és així, per què no ho intentem? Nosaltres també podem defensar la nostra opinió.

No hi perdem res!

PROHIBIT EL PAS

Sandra Soto, Ana Marín, Anabel González

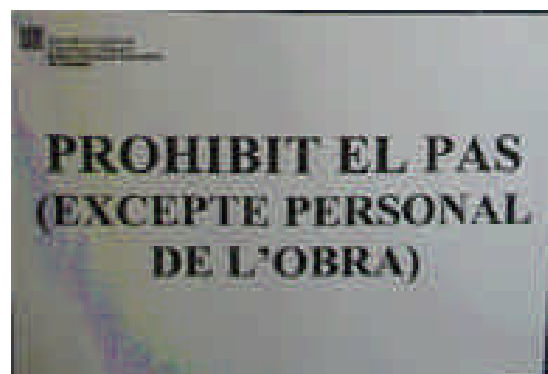

Imaginem que volem anar a secretaria a demanar una beca per llibres. Com que no hi podem anar a l'hora del pati perquè els professors de guàrdia ens fan fora, decidim anar-hi abans que arribi la Laura Feliu, la professora que ens toca a l'hora següent. Ens trobem al mòdul E (sí, aquells barracons que imiten les presons on ens han ficat per culpa de les obres). Primer hem d'esquivar un munt de nois i noies que es troben als passadissos i finalment entre empentes aconseguim sortir.

Ens trobem un noi que demana permís al Josep, el professor de mates, per anar al lavabo, però per no variar

li diu que no. El noi es queixa que no es pot anar al lavabo ni entre classes ni al pati.

Després passem pel costat d'on abans eren els lavabos i ara hi ha un cartell que posa "Prohibit el pas (excepte personal de l'obra)". Ja quasi no ens deixen passar per cap lloc!!

Quan pugem la rampa de consergeria veiem que estan baixant taules, com que no podem passar donem mitja volta. Sortim pel pati per pujar per les escales de fora, i finalment arribem a secretaria, però ens hem d'esperar una bona estona perquè hi ha cua.

A la tornada el Domènech ens pregunta "Escolta, noies, què feu aquí? No hauríeu d'estar a classe?" Li expliquem que hem anat a demanar la beca i diu "Però, amb quin professor esteu?". Després el Garriga ens torna a parar per preguntar el mateix. No arribarem mai!!

Finalment, quan ja som a classe, no ens deixen entrar per haver arribat tard, però els professors no s'adonen que amb les obres qualsevol viatge, que es faria en un moment, es converteix en una llarga travessia per l'institut.

Sabadell

EL NOSTRE BARRI

Daniela Acosta, Tania Ruiz, Miriam López, Ana Marín, Laura Torres, Amanda García, Marta Cívico i Marta Cirre.

El barri deu el seu nom a la masia de Can Rull, que va ser la casa d'estiu de la família Rull als segles XVII i XVIII.

A la dècada dels 50, al voltant de la primitiva urbanització de Can Rull, van aparèixer barraques i vivendes d'autoconstrucció. Actualment, el barri ha adquirit una major integració a la ciutat, a través del Parc Catalunya i l'Eix Macià.

“Porto 42 anys vivint al barri, tinc tota la família i m'agrada tot del barri, no hem canviaria de barri. No treballo aquí. Em sento a gust, no m'agraden els gamberros que van pel carrer, i voldria que hi hagués més seguretat”. Això és el que ens ha dit un home gran d'uns 65 anys quan passejava pel carrer.

“Porto 12 anys al barri, tinc tota la meva família aquí, el que més m'agrada és el camp de futbol i el Club de Natació. Mai em canviaria de barri. Estudio a l'IES Sabadell i em sento molt a gust. El que no m'agrada són els graffitis i m'agradaria que hi haguessin més serveis”. Això és el que ens ha dit un jove del nostre institut.

ELS NOUS VEINS DEL BARRI

Al barri de Can Rull com a tota la ciutat, han anat arribant immigrants i han posat els seus comerços, es per això que vam pensar que podia ser interessant i vam decidir fer unes entrevistes als dependents d'alguns locals estrangers.

Primer vam anar al badulaque i vam poder observar que és un establiment petit que està situat al carrer. El dependent és un home que ve de Pakistan, que porta 5 anys al barri de Can Rull. És un home de cabells negres i pell morena. És una mica antipàtic o al menys amb nosaltres ho va ser, no va mostrar gaire interès a ajudar-nos a respondre les preguntes que li vam fer. Ens va contestar les preguntes molt esquemàticament, potser perquè li costava molt d'entendre tant el català com el castellà. Vam arribar a la conclusió que es troba al nostre país perquè al seu país no hi tenia feina i llavors va venir aquí per trobar-ne. Va dir que no li agradava res d'aquest país, ni el menjar, ni els nostres costums, etc.. el que sí que li agrada és com es comporta la gent del barri amb ell. No treballa els dies festius i el seu horari és de 10 del matí a 10 del vespre.

Després vam voler fer una entrevista a un dependent de les moltes botigues xineses que hi ha al barri, als dos primers llocs que vam anar, no ens volien contestar perquè desconfiaven de nosaltres. Per tercera i última vegada vam aconseguir que ens contestessin una sèrie de

preguntes. Ens van dir que venen de la Xina, porten 8 anys a Sabadell i 2 a Can Rull. Els costa molt entendre l'espanyol i no entenen el català. El que més els agrada d' Espanya és el menjar. Ens van dir que ho troben tot molt bo. Consideren que la gent gran és molt agradable amb ells, i que els nens petits i joves, en canvi, són més mal educats. Tenen una filla i un fill, s'han adaptat bé a l'escola però no entenen gaire bé el català. Els horaris del basar oriental són de 9:00-14:00h i de 17:00-21:00h. Tots els dies fins i tot els festius.

Per últim lloc vam anar al locutori del carrer Sant Isidor i vam fer un qüestionari a l'amo de l'establiment. L'home, ve de Pakistan, ens va semblar ocupat, simpàtic tot i que a la vegada una mica desconfiat. No entenia el català, el castellà li costava una mica perquè només fa tres anys que està a Espanya. No li agrada gens el menjar però en canvi està molt content amb la gent d'aquí perquè diu que el tracten bé. Ens va dir que no té fills i per això treballa els dies festius i obre de 9:30 del matí a 12:30 de la nit.

El locutori és petit però hi ha bastant gent, hi ha ordinadors i cabines amb telèfons.

SKATEPARK & TRIAL

A favor...o en contra?

Daniela Acosta, Sònia Prieto i Noelia Garcia

Fa un temps, un grup de nois i noies entre els quals hi havia alumnes del nostre institut, van fer una proposta a l'ajuntament perquè construïssin un skatepark a la nostra ciutat. Van presentar el projecte, conjuntament amb les firmes de diferents persones que hi estaven d'acord, amb el pressupost que costaria, i aquest va ser aprovat. Es va iniciar la construcció,

però el projecte inicialment acordat era el doble de gran. Més endavant, l'ajuntament de Sabadell va fer una petita ampliació, a la vegada que iniciava les obres del nou trial que es construiria a la mateixa zona. L'obra, ja finalitzada a causat certa polèmica entre diferents grups i partits polítics. Pensen que amb la construcció s'està destruint el Parc Catalunya.

Nosaltres hem volgut conèixer l'opinió i el punt de vista de dos ciutadans usuaris de l'skatepark. També, hem volgut entrevistar dues persones que no l'utilitzen.

Era un noi que com la majoria dels que hi havia allà, portava els pantalons amples i caiguts. La samarreta també era ampla. Ens va respondre ràpidament.

. Quina opinió tens de l'skatepark? I del trial?

Penso que totes dues coses estan molt bé.

. Amb quina freqüència hi vas?

Hi vaig els dimecres i divendres a la tarda i els caps de setmana.

. Hi vas per estar amb els amics o perquè t'agrada patinar?

Per totes dues coses.

. T'hauria agradat que l'hagues-sin fet més gran?

Sí.

. Què opines sobre la polèmica sorgida per la construcció del Trial? Penses que destrueix el Parc Catalunya?

Penso que no destrueix el Parc Catalunya perquè ocupa un lloc no gaire gran en comparació a com és tot el parc.

. Si no hi hagués l'skatepark què faries en el teu temps lliure?

Sortir amb els amics al carrer o fer altres activitats.

Com és evident, els joves pensen que l'skatepark és un bon lloc per reunir-se i per passar-ho bé.

Era una dona d'uns 30 anys aproximadament, que molt amablement ens va contestar a totes les qüestions.

. Quina opinió té de l'skatepark? I del Trial?

Doncs que està molt bé per als joves. Que està molt bé encara que sigui perillós.

. Li molesta que hi sigui. Li importaria que en un futur l'ampliessin?

No m'importa que hi sigui encara que penso que no és necessari que l'ampliïn.

. Pensa que és un bon lloc per a l'oci dels joves?

Sí, així almenys no s'estan a casa jugant amb les consoles i amb l'ordinador i fan esport.

. Què opina sobre la polèmica sorgida per la construcció del Trial? Pensa que destrueix el Parc?

Penso que no n'hi ha per tant, que hi ha d'haver algun lloc perquè es practiqui. Potser fa una mica de lleig, però més lleig fa la porqueria que la gent llença al parc.

. Creu que és útil per a vostè que hi sigui?

No, per a mi no. Però per a la societat sí que ho és i també per l'ajuntament que s'estalvia haver de subsituir papereres, bancs... que utilitzarien aquests nois com a obstacles. Per això crec que és millor que construeixin un skatepark.

EL NOSTRE MÓN

M'ESTIMES?

Sandra Soto, Sònia Prieto

Encara creus que el món durarà eternament?

Poc a poc, la temperatura del nostre planeta augmenta, la qual cosa provoca no tan sols canvis tèrmics sinó també la desestabilització general del clima mundial. Penseu que és impossible que un huracà destrueixi Sabadell? No ho és pas. En aquests moments cada cop més apareixen fenòmens meteorològics devastadors com els tornados, inundacions i tempestes en llocs on mai haguéssim dit que apareixerien. Penseu que els calorosos i secs estius dels últims anys són aigua passada? Doncs heu de saber que en pocs anys la calor haurà augmentat tant que provocarà el desglaç dels pols, la qual cosa farà desaparèixer milers d'indrets de la terra i s'inundaran les vides de moltíssimes persones (per què no la teva?).

Això ja és gairebé inevitable...però ep! Encara pots canviar-ho! MOU EL CUL!

Nosaltres et proposem aquest qüestionari perquè puguis conèixer si contribueixes a la destrucció del nostre planeta, si passes de tot, o si ets un jove ambiciós que creu que cada petita acció és important.

1. Vull anar a comprar-me roba al centre comercial, està a un quart d'hora de casa...

- a. Agafo l'autobús, estic cansada i les bosses pesen molt, a més si no he de pagar el pàrquing.
- b. Vaig caminant, faig exercici i no he de buscar aparcament.
- c. Li dic a la meva germana que em porti en cotxe! No tinc temps per perdre.

2. Se m'ha acabat el desodorant...

- a. Compró un de roll-on, que em serveix igual.
- b. Em compró un roll-on i un d'esprai, depèn de l'ocasió necessitaré fer més bona olor.
- c. M'agafo el d'esprai, encara que sé que contamina m'agrada molt aquesta marca.

3. Me'n vaig de pícnic al bosc i fa molt vent.

- a. He portat costelles de xai, faig un foc a terra i després de menjar faig una becaïna. El foc l'apagaré després, perquè ara estic cansat/da.
- b. Em menjo un entrepà i miro de no deixar res al terra, ara, si em cau, tampoc ho recullo. Quin fàstic!
- c. Abans de tornar a casa miro si m'he deixat alguna cosa a terra i ho recullo tot. Vull que el pròxim que vingui segueixi trobant-se al bosc i no a un abocador.

4. L'ajuntament ha instal·lat a la ciutat uns contenidors nous per a la recollida selectiva...

- a. No em vull complicar la vida! Ho llenço tot al mateix contenidor.
- b. Ja era hora! Em compro una paperera amb diferents apartats perquè em sigui més fàcil reciclar.
- c. Només separo les ampolles de vidre com he fet sempre. No vull tenir la casa plena de bosses.

SOLUCIONS	A	B	C
1a pregunta	4	6	2
2a pregunta	6	4	2
3a pregunta	2	4	6
4a pregunta	2	6	4

8 - 12 Vius a la teva. Penses que tot això són històries sense cap ni peus i que no serveixen per res. Ep! Recordes el que t'hem estat explicant abans? Doncs tu ets uns dels principals contribuïdors! Si no vols sentir-te culpable pel que pugui passar... posa't les piles!	14 - 18 Tot i que tens cura del nostre planeta, no penses que aquestes accions puguin arribar a canviar alguna cosa, i per això, només fas el que no et suposa un esforç. Hauries d'implicar-te una mica més, sabem que tu pots!	20 - 24 Encara que les teves accions són petites... saps que poden fer canviar les coses! Ets molt emprenedor. FELICITATS! Si tots penséssim com tu les coses arribarien a canviar realment...continua així! Enhorabona!!
---	--	---

JUST PER A TOTHOM

Sandra Soto, Daniela Acosta

Sempre que veiem una notícia a la televisió on nens petits treballen explotats i es moren de gana o on dones són sobreexplotades i no cobren el mateix que els homes pensem "pobrets" però no fem res per solucionar-lo perquè creiem que no està a les nostres mans. Però hi ha associacions de comerç just on es defensen els drets dels treballadors i els productes només es venen si estan fets amb les condicions adequades que siguin justes per a tothom. Al comerç just es vol aconseguir que els treballadors cobrin uns salaris per una vida digna i no que treballin amb el mínim mentre els dirigents de les empreses s'enriqueixen.

Hem anat a una botiga de Intermón Oxfam de comerç just que hi ha al centre de Sabadell, al carrer Sant Pere nº 51, per fer una entrevista a dues de les persones que hi treballen.

1.Quan es va inaugurar aquesta tenda?

Fa tres anys i mig.

2.Quins productes venen? De quins països provenen? I quins es venen més?

Venem menjar i artesanía. Provenen principalment d' Amèrica llatina i d' Àsia. Es venen sobretot menjar i artesanía quan es vol fer un regalet.

3.Del preu dels productes quina quantitat reben els treballadors?

Per cada hora els treballadors guanyen 6€. Per tant, segons el preu del producte es pot calcular el temps treballat i aquesta informació es fa arribar als consumidors a través del tiquet solidari.

TIQUET SOLIDARI

Per compra 6€

La seva compra ha proporcionat 54 min. hores de salaris dignes a les famílies productores amb què treballem.*

Amb salaris més justos, aquestes famílies poden cobrir les seves despeses d'alimentació, salut i educació.

Gràcies per la seva col·laboració.

4.Creieu que la majoria de la gent coneix aquesta iniciativa?

Crec que cada vegada es va coneixent més.

5.Creieu que d'aquí uns quants anys els drets dels treballadors estaran més respectats?

Sí, perquè cada vegada es coneixerà més el comerç just.

6.Per què veu decidir treballar aquí?

Perquè et consciencies una miqueta i penses que ajudes algú.

7.Està pensat d'obrir més tendes al voltant de Espanya?

És clar, n'estan obrint contínuament.

Només ens queda dir que recomanem a tothom que vulgui fer un regal d'anar-hi perquè s'hi troben productes molt originals i ajudes a persones que ho necessiten.

Criteris de comerç just

S'han de respectar una sèrie de criteris bàsics perquè els productes duguin el Segell que els classifica com productes de comerç just:

Salaris per una vida digna.

No a la explotació infantil.

Igualtat entre homes i dones .

Respecte al medi ambient.

Drets laborals.

Per més informació podeu consultar l'adreça:

<http://www.intermonoxfam.org/page.asp?id=279>

Esports

SOM CAMPIONS!

Héctor Corrales, Lorena Pérez, Miriam López, Tania Ruiz.

El passat 3 de Maig el FC Barcelona es va proclamar campió de la LFP quan faltaven dues jornades per acabar la lliga. Tot i que el Barça va jugar una jornada més degut que el partit contra el Sevilla es va aplaçar per culpa de la pluja. El Barça, que únicament depenia de si mateix per guanyar el títol si el València guanyava, ho va tenir més fàcil del que es pensava degut que el València va perdre contra el Mallorca en contra de tots els pronòstics. D'aquesta manera el Barça es va proclamar matemàticament campió de la lliga.

El passat 17 de maig l'equip de futbol de Barcelona va guanyar la Champions. Aquest any l'equip blau-grana ha aconseguit el doblet. Ja han acumulat dos Champions de tres finals que han jugat.

Durant la primera part el Barça va ser incapaç de remuntar el gol en contra que els havia fet l'Arsenal però a la segona part, després dels canvis, Eto'o va aconseguir marcar gol gràcies a l'assistència que li va fer Larsson.

El segon gol que va ser obra de Belletí, també es va produir gràcies a una altra assistència de Larsson.

Els dos gols del F.C.B es van produir en un moment, aproximadament en uns 4 minuts.

A l'institut, al dia següent molts dels alumnes portaven la samarreta del Barça, sobretot a primera hora del matí del dia següent. Tothom celebrava que el Barça havia guanyat la Champions fins i tot alguns merengues i els professors també es van animar a celebrar-ho.

ELS RECONeixES?

Lorena Pérez, Laura Torres, Anabel González.

Relaciona aquests esportistes amb aquestes afirmacions.

1

2

3

4

5

A Corredor de F1

B Es va proclamar 2 vegades campió de 250cc

C Va aconseguir una medalla de bronze a les Olimpíades de Sidney 2000

D Va néixer el 3 de Juny a Mallorca

E Va nedar des de València fins a les Illes Balears

F Aquest any jugarà el seu primer mundial

SENSE TABÚS

Miriam López i Amanda García

Sóc una noia de 15 anys i fa un dia que ho vaig fer per primera vegada amb el meu novio. Ho vam fer amb precaucions però no estic segura que hagi sigut eficaç per si estava trencat. Què faig?

El millor que vau poder fer va ser utilitzar el preservatiu, ja que evita l'embaràs i les malalties de transmissió sexual i la sida. La seva eficàcia és molt alta. Si penses que pot estar trencat tens 72 hores de temps per fer un tractament per tal d'evitar un possible embaràs al Centre d'Atenció a la Salut Sexual i Reproductiva que trobaràs a l'ambulatori del teu barri.

La propera vegada, omple el preservatiu d'aigua i així veuràs d'una manera ràpida i senzilla si està trencat o no.

Sóc un noi de disset anys i m'he adonat que el meu millor amic m'atrau sexualment. Com li dic?

Explica-li que un amic seu va darrere d'ell, espera a veure la seva reacció, mira com s'ho pren i si entén al teu "amic". Si s'ho pren malament no li diguis res per poder conservar la seva amistat. Si s'ho pren bé li vas donant pistes que ets tu el que va darrere seu. Si no se n'assabenta li ho dius amb molta suavitat, si s'enfada o deixa de ser el teu amic, llavors és que no era amic teu de veritat.

El meu novio m'ha proposat de fer l'amor però no n'estic segura, perquè em noto pressionada, però vull fer-ho per saber què se sent i a més a més totes les meves amigues ja ho han fet. Què faig?

Primer de tot, si et sents pressionada no ho facis. Fes-ho quan els dos n'estigueu segurs i relaxats. Sobretot utilitzeu el preservatiu. No passa res perquè les teves amigues ho hagin fet, has de ser tu la que doni el primer pas voluntàriament. Ja t'arribarà el teu moment, disfruta'!!

Pensa que la primera vegada és molt important, ja que només és un cop a la vida i es recorda sempre.

TRANSTORNS ALIMENTARIS

Lorena Pérez, Anabel González i Laura Torres

Anorèxia:

L'Anorèxia és un trastorn. Les persones que la pateixen es neguen a menjar perquè pensen que estan grasses. Està associada al sexe femení. Un 90-95% dels afectats són dones entre els 12-25 anys.

Síntomes

Com detectar aquesta malaltia:

- Es neguen a mantenir un pes igual o superior al valor mínim que correspon a la seva edat i alçada.
- Perden pes i afirmen que estan grasses quan estan primes.
- Redueixen aliments, especialment els greixosos.
- Cada vegada són més introvertides i aïllades de la vida social.
- Són més agressives, estan tristes i s'aïllen de la família i dels amics.

Bulímia:

La bulímia és la ingesta excessiva d'aliments que després s'intenten compensar amb vòmits, abusant de laxants i diürètics, o fent dietes restrictives intermitents.

La bulímia està associada al sexe femení: un 90-95% de les persones afectades són dones i l'edat d'aparició sol estar entre els 18 i 20 anys, i molts casos provenen d'una anorèxia mal curada.

Síntomes

- S'atipen o mengen descontroladament, fins i tot durant períodes de dues hores.
- Tenen la sensació de no poder parar de menjar.
- Fan dejunis o dietes molt rigoroses, per compensar els tips de menjar anteriors.
- Es provoquen vòmits que la persona malalta no reconeix.
- Tenen un aspecte aparentment saludable, cosa que fa més difícil detectar la malaltia.

Com ja sabeu cada dijous ve una infermera a l'institut, per poder consultar els nostres problemes de salut. Hem pensat que per completar aquest article podia ser interessant fer-li unes quantes preguntes sobre aquest tema:

- **Ha tractat amb alguna persona que pateixi anorèxia o bulímia?**

Sí, varies vegades

- **Quant temps es pot trigar a curar-se?**

És molt difícil, depèn de l'estat amb què es comença el tractament. També depèn de l'entorn familiar.

- **Hi ha més casos en dones o en homes?**

En dones

- **Quines són les principals causes d'aquesta malaltia?**

Influeix el grau d'autoestima i les influències socials. Segons la persona pot influir el caràcter.

- **Què podem fer siensem que una amiga nostra pateix aquesta malaltia?**

No discriminar-la, no aïllar-la perquè ella pensi diferent. Segons la relació es podria dir als pares.

- **Els donaries algun consell als nois i noies de l'institut perquè no caiguin en aquesta malaltia?**

D'entrada s'ha d'acceptar un tal com és, mai comparar-se amb ningú i menys amb artistes ni models. Sobretot, si alguna persona creu que té sobrepès, ho ha de consultar amb un professional.

AIGÜES ENCANTADES

Núria Garrido Sardà 2n Batxillerat

El passat dimarts 4 d'abril els alumnes de segon de Batxillerat i primer de Batxillerat Humanístic vam desplaçar-nos fins al Teatre Nacional de Catalunya per veure l'obra de teatre *Aigües Encantades*, de Joan Puig i Ferrer.

Aigües Encantades es basa en els conflictes personals i socials del personatge principal, Cecília, una noia jove que estudia a la gran ciutat i visita els seus pares durant els estius al poble.

Aquest poble pateix sequera fa tres anys i els habitants estan angoixats perquè perdran una altra vegada la collita. Decideixen demanar la pluja a la verge protectora del poble amb una processó. Cecília veu aquest fet com un acte d'ignorància i incultura, i no s'atura davant ningú a l'hora de criticar els costums ancestrals del poble. Aquí comencen els seus problemes; el poble, conservador i poruc de les noves idees que aporta la noia, la veuen amb recel. La qüestió empitjora quan un foraster arriba al poble i intenta portar a terme un projecte amb el qual la sequera tindria remei: fer uns canals que portessin les aigües dels gorgs – que pels habitants del poble eren sagrats – fins als camps. Cecília li dóna suport en tot moment i pateix la incomprensió i, fins i tot, la violència d'aquells que no hi estaven d'acord.

El conflicte personal de la Cecília és a causa dels seus pares, que són molt autoritaris i no entenen que una dona pugui lluitar per les seves idees i pugui pensar diferent. A més, el seu anticlericalisme la porta a ser rebutjada per part dels seus pares, ja que la societat de principis del s. XX era extremadament religiosa.

Finalment aquests conflictes no es resolen, sinó que Cecília marxa per intentar fer realitat els seus desigs de canviar el món. La situació que va viure Cecília es podria traslladar a la nostra època sense problemes, ja que l'immobilisme i la ignorància encara existeixen en molts pobles d'Espanya, i encara hi ha pares autoritaris que obliguen els seus fills a pensar com ells.

CRÍTICA DE CINEMA

Marta Cirre, Ana Marín, Lorena Pérez i Hèctor Corrales

ICE AGE: UNA PEL·LÍCULA PER A TOTA LA FAMÍLIA

ICE AGE 2 és una comèdia de dibuixos animats que agrada a gairebé tothom. Als nens pel fet de ser de dibuixos amb personatges irreals i als adults, per les frases enginyoses i divertides que diuen els personatges. A nosaltres ens va agradar molt, tot i que al principi no la volíem veure pel fet de ser de dibuixos animats. Ens va semblar molt divertida i entretinguda i vam riure d'allò més amb els comentaris i gestos que feien els protagonistes.

QUÈ AMAGA EL CODIGO DA VINCI?

El llibre vol donar a entendre que l'església ha estat presumptament involucrada en una conspiració per encobrir la veritable història de Jesucrist que, segons la novel·la, va tenir descendència a França. Això vol dir que hem estat vivint en una conscient mentida des de fa 2000 anys.

La pel·lícula, com el llibre, vol mantenir el clima de misteri i polèmica. Una de les coses que crida l'atenció de la pel·lícula és que no dóna tants detalls, com en la majoria de pel·lícules basades en un llibre. Per exemple, al llibre, diuen que l'avi de la Sophie, una de les protagonistes, era Jacques Saunière, cosa que a la pel·lícula dóna a entendre que no és el seu avi. En canvi, en altres escenes, fins i tot pot donar més detalls a la pel·lícula.

En conclusió, per poder entendre ben bé una pel·lícula basada en un llibre, us l'heu d'haver llegit abans, ho entendreu millor i a més, aprendreu nou vocabulari. En canvi, si no te'l llegeixes, arribes al cinema, seus a la butaca, veus la pel·lícula i ja està, sense esforçar-te en res.

NOVIA POR CONTRATO: UNA COMÈDIA D'AMOR

Aquesta pel·lícula tracta sobre un xicot que els seus pares volen que s'independitzi, ja que és prou gran per viure sol. Els seus pares contracten una noia per tal que se'n vagi de casa. Al final ell s'adona que la noia havia estat contractada pels seus pares, tot i això, la perdona i tots dos se'n van a viure junts. La pel·lícula fa riure i tracta de l'amor entre els dos protagonistes.

ELS TRES GRUPS MÉS ESCOLTATS

Ana Marín i Marta Cirre

El Barrio. “Resulta muy típico decirle al mundo que el amor es un sentimiento”

El cantant del grup es diu José Luis Figuerero Franco. Va néixer a Cadis al barri de Santa María al 1970, va deixar casa seva als 12 anys per començar la seva carrera com a artista. Abans de donar-se a conèixer com a cantant va ser guitarrista flamenc en molts “tablaos” gaditans i madrilenys. Entre els anys 1996 i 2002 va publicar cinc discs en què ell és l'autor de les cançons. El seu tipus de música és rock andalús, les lletres de les seves cançons s'apropen a la poesia. La gent es pot sentir molt identificada amb les seves cançons, ja que parlen sobre històries que passen al carrer, d'amor i desamor... és per això que per a molta gent és tot un ídol. El seu últim disc ha sigut “PLAYAS DE INVIERNO”.

El Canto del Loco. “Estoy muy harto de que me digan, sino estas en lista no puedes pasar”

Aquest grup es va formar a un col·legi de Madrid, el van formar dos nois de 17 anys: en Dani i l'Iván. Aquests nois van crear la cançó de “Pequeñita” que seria el seu primer single. Va passar un temps i aquests nois van decidir ampliar el grup, van fer uns càstings a la seva escola i van trobar un guitarrista, un bateria i un baix. Un temps després es van unir al grup en David (cosí d'en Dani), en Jandro (bateria) i per últim en Chema (baix). Avui dia, El Canto del Loco és un dels grups més escoltats, tant per la joventut com pels adults.

Estopa. “Recapacita, no vayamos a perder la cabeza”

Aquest grup està format per dos germans David i José Muñoz de Barcelona. Abans de donar-se a conèixer, treballaven a la Seat i com que els agradava d'allò més la música van fer la seva primera maqueta i la van enviar a una discogràfica. En el seu primer disc van vendre 1.300.000 àlbums a tot el món. El seu últim disc es diu: “Voces de ultrarumba” i en aquest hi barreja tot tipus de música. El resultat són 12 cançons en les quals transmeten sentiments, expliquen històries i experiències. En aquest CD utilitzen estils musicals diferents en cada cançó i és per això que podem dir que “Voces de ultrarumba” és l'àlbum més obert d'Estopa.

Propostes

ACTIVITATS D'ESTIU PER A JOVES

Daniela Acosta, Noelia García, Sònia Prieto

Últimament hi ha una gran varietat d'activitats perquè els joves facin durant les vacances d'estiu. D'aquesta manera, aprofiten al màxim el temps i aprenen coses noves, no tan sols estudiant sinó d'una altra manera que pot ser més interessant per a ells, com per exemple anant de campament, fent rutes naturalistes, colònies,...

Aquí teniu una llista d'activitats que es poden fer a Catalunya durant l'estiu:

Activitat: COLÒNIES

Promotors: *ESPLAI CAN COLAPI*

Lloc: *Casa de Colònies La Sala (la Pobla del Lillet)*

Dates: *del 15 al 22 de juliol*

Edats: *de 5 a 16 anys*

Places: 88. Quotes: 230 €

Inscripcions: *del 2 de maig al 23 de juny a la porteria de l'Escola Pia (c. De l'escola Pia, 92). De dilluns a divendres, de 8 a 14 i de 15 a 19 h, i els dissabtes, a l'Esplai, de 16.20 a 19 h*

Tlf. informació: 667550476, 679344784

Activitat: CAMPAMENTS I RUTES

Promotors: *ESPLAI LA GANYOTA DE LA UES*

Lloc: *Els Roures (Ogassa)*

Dates: *del 24 al 30 de juliol*

Edats: *a partir de 7 anys*

Places: 40. Quotes: 120 €

110 € el segon germà

Inscripcions: *fins al 14 de juliol*

Telèfon de informació: 93-7258712

Activitat: CAMPAMENTS

Promotors: *ESPLAI XIVARRI*

Lloc: *Borredà*

Dates: *del 10 al 17 de juliol*

Edats: *de 5 a 18 anys*

Places: 100

Quotes: *per concretar*

Inscripcions: *del 3 al 7 de juliol*

Telèfon de informació: 93-7274875

Activitat: CAMPAMENTS

Promotors: *ESPLAI ESPARVER*

Lloc: *Borredà*

Dates: *del 22 al 29 de juliol*

Edats: *de 3 a 16 anys*

Places: 50

Quotes: 130 €

Inscripcions: *del 3 al 7 de juliol, al CEIP Creu Alta, de 13 a 13.30 h.*

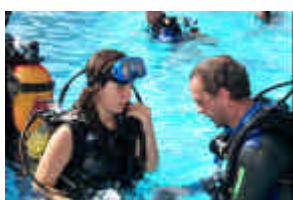
Telèfon de informació: 678888152

esplaiesparver@hotmail.com

Un dia divertit

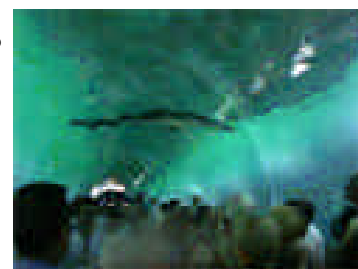
Estefanía Ávila, Marta Civico i Amanda García

IMMERSIÓ AMB TAURONS AL BARCELONÈS:

Us agradaria conèixer a fons el món dels taurons? Esteu de sort a l'aquàrium de Barcelona hi ha la possibilitat de fer activitats relacionades amb els taurons i fins i tot una immersió a l'oceanari. Us imagineu estar envoltats de milers de peixos i de taurons?

Si esteu interessats truqueu al 932 217 474

UN VIATGE EN GLOBUS SORPRENENT (VALLÈS ORIENTAL):

Volar en globus ens dóna la oportunitat de veure les meravelles de les comarques des de l'aire a vista d'ocell. Us apunteu? És una activitat segura, bonica i ecològica per a tothom. No tingueu por. Sereu assistits per un vehicle 4X4, us oferiran un esmorzar típic de la zona i com no, un brindis amb cava per celebrar l'activitat realitzada. Serà magnífic!

Més informació: Globuboig (La Roca del Vallès) tel. 609 7600 05.

APRENTATGE DE NAVEGACIÓ AMB MOTO NÀUTICA (MARESME):

Inicieu-vos a la navegació en moto nàutica amb una excursió guiada de 30 minuts pel Maresme.

Després de les explicacions de seguretat, podreu portar la moto vosaltres mateixos però amb els monitors controlant-vos des de una barca. No es necessita cap titulació nàutica i es poden fer activitat en grups.

Si us agrada aquesta experiència tan emocionant podeu posar-vos en contacte amb Scape Fun SL Port Balís, tel.659 935 966.

SECRETS DE L'ESTUDI

Amanda García, Estefania Ávila i Marta Cívico

Aquestes són les normes infal·libles per poder aprovar el curs vinent sense haver d'anar als exàmens de suficiència, sense tenir cap problema, ni disgustos... En definitiva per gaudir d'un estiu meravellós sense preocupacions i a més a més un curs rodó.

Ja saps aprofita això i aprovaràs amb tota seguretat!!

1. Estar atent a les explicacions del professor.
2. Si tens dubtes preguntar-ho dies abans al professor.
3. Llegir unes quantes vegades els apunts i entendre-ho.
4. Fer esquemes i resums per veure-ho més clar.
5. No estar entretingut en altres coses i estar concentrat en l'estudi.
6. Un bon ambient d'estudi consisteix a tenir-ho tot a mà i disposar d'un lloc tranquil, sense sorolls, ni gent que et desconcentri.
7. Aprofitar el temps que tinguis per estudiar.
8. No estudiar a última hora, ni deixar-ho per l'últim moment.
9. Repetir exercicis relacionats amb el tema que estàs treballant.
10. Estar segur de tu mateix per no posar-te nerviós a l'hora de fer l'examen

Radio i televisió

P.A.P. (Prohibit als pares)

Laura Torres, Estefania Àvila

És un programa de ràdio que es fa a les 23:00 h. – 1:00 h. de la matinada. El presenten 3 locutors: Josep Lobató, Oriol Sàbat i Venus. És l'únic programa que no s'atreveix a fer cap altra ràdio perquè parla de temes de l'adolescència, que a la gent li interessa molt (sobretot als joves). Té molta audiència ja que els locutors donen la seva opinió sobre els dubtes que tenen els adolescents i que no s'atreveixen a preguntar-los als seus pares. Per aquest motiu hi ha hagut molta polèmica sobre els temes que es tracten.

“Telescombraries”

Marta Cívico

Creieu que necessitem “telescombraries” per viure? Jo crec que no. Actualment a la televisió abunden els programes de “telescombraries”, aquests programes no ens donen una visió educativa, sinó que atrauen els espectadors a través dels rumors que produeixen. Com per exemple “Salsa Rosa”, “¿Dónde estás Corazón?”, etc., que mostren les intimitats de la gent famosa. La tafferia ha arribat a ser tan important que fins i tot gent anònima que no ha fet res de profit a la vida s'ha fet famosa gràcies a programes com “Gran Hermano”, on sembla que facin un estudi de l'hàbitat de les persones. A la televisió no haurien de mostrar la vida privada dels famosos, sinó fer més series com per exemple “Los Serrano”, “Aquí no hay quien viva”... O programes per a l'educació dels fills...

Neix iCat fm

Marta Cívico

El 23 d'abril, diada de Sant Jordi, una nova emissora va començar a emetre a través de les freqüències que fins ara ocupava Catalunya Cultura. Es tracta d'iCat fm, una ràdio dedicada al continguts musicals de qualitat, amb especial atenció a la producció catalana, i a la informació cultural. Aquest projecte està lligat a una web interactiva on es podran consultar lletres, músiques i altres notícies relacionades amb l'emissió musical i accedir a tres canals musicals temàtics per internet. Entre els col·laboradors de l'emissora hi ha Max Sunyer, Albert Puig, Francesc Pi de la Serra, Jordi Tardà i altres coneguts comentaristes musicals.

PASSATEMPS

SOPA DE LLETRES

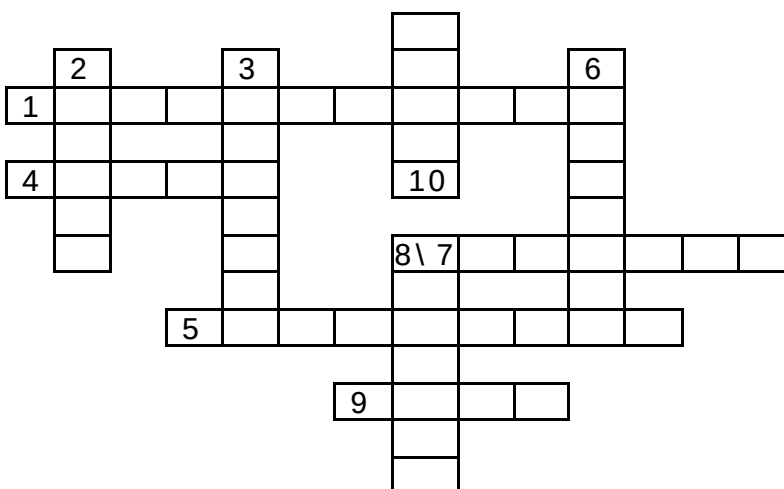
Amanda García i Lorena Pérez

Busca en aquesta **sopa de lletres** els 10 actors i actrius perduts:

N	Y	D	W	I	U	F	S	X	B	J	C	D	X	N	E	W	A	Ç
A	N	T	O	N	I	O	B	A	N	D	E	R	A	S	M	S	N	P
P	N	Ç	C	O	S	R	P	L	H	Ç	R	C	Q	W	K	S	A	E
M	U	G	H	F	R	D	L	E	S	I	U	R	C	M	O	T	X	N
A	K	U	E	R	T	L	R	F	V	G	D	U	S	A	X	R	S	E
T	M	M	Y	L	U	O	A	L	Ç	S	C	I	V	B	N	E	C	L
T	S	A	R	G	I	S	A	N	Z	X	V	L	B	N	M	B	B	O
D	D	T	R	T	Y	N	O	I	D	P	L	Y	Ç	D	G	O	N	P
A	R	H	R	T	J	B	A	F	D	O	X	C	V	D	T	R	K	E
M	V	U	Y	J	U	F	D	J	L	G	B	U	N	F	R	A	Y	C
O	T	R	R	T	C	X	S	D	O	N	H	L	Y	G	D	I	T	R
N	N	M	D	S	K	H	T	C	I	L	O	P	O	X	S	L	H	U
W	U	A	T	R	E	B	R	A	D	P	I	T	T	O	U	U	E	Z
Z	Q	N	X	F	G	H	J	U	T	S	U	E	R	T	M	J	H	J
E	D	G	U	O	K	D	W	Q	Z	T	O	M	M	Y	B	C	Y	A

MOTS ENCREUATS

Amanda García i Lorena Pérez

1. Serveixen per processar informació seguint uns procediments determinats.
2. Plural, poden ser de teatre, de caritat, d'art.
3. - Bàsic II. (Pel·lícula Sharon Stone)
4. Ajuden al Pare Noel a tibar el trineu cada Nadal.
5. Facultat donada a les persones tendres.
6. Calçats que cobreixen el peu.
7. Que existeix en el moment precís. D'ara, nou.
8. Ésser enganxat a alguna cosa que no pot deixar.
9. Parts que constitueixen l'organisme humà.
10. Paraula utilitzada per acomiadar-se..